

Jørgensen: Da jeg antager, at man overfor dette Lovforslag tør nære grundet Haab om, at det vil blive gennemført. . . (Afbrydelse). . . Sa det gjør mig ondt, at jeg bliver modsigt, men jeg skal strax sige, hvorfor jeg nærer dette Haab og mener, at det virkelig er begrundet. Det er, fordi det Forhold, der er til Stede, er altfor absurd til, at Lovgivningsmagten, naar den faar Leilighed dertil, ikke skulde søge at faae det forandret. Ganste vist hidrører denne Lov fra Regjeringen, men nu forlyder der jo Noget om, at enkelte Lovforslag kunne tænkes fremmede, selv om de ere henviste til Finantsudvalget, og det forekommer mig aldeles uensynligt, at den Told, der nu hviler paa raa Is eller, som det andetsteds er blevet sagt, Vand i frossen Tilstand, er fuldstændig absurd og gaar ud over hele Befolkningen. Is spiller nu en saa overordentlig Rolle i Sygepleien og i den hele økonomiske Bedrift paa Landet ligesom selvfølgelig ogsaa i mange Fabrikker, at det er en meget stor Gene og en stor Udgift at skulle forskaffe sig den, naar den i en mild Vinter som iaar, i hvilken der ikke tilbeiebringes tilstrækkelig Is til, at man kan opsamle den, ikke er at faae her til Lands. Det er ogsaa høist mærkværdigt at se i Motiverne til Lovforslaget, at i 1882 har Tolden af raa Is været 171,849 Kr., og der er jo Grund til at antage, at hvad der iaar indføres vil andrage endnu Mere, saa at der maaste vil være Tale om flere Millioner Kroner i Indtægt af raa Is. Det er et meget underligt Forhold at vedblive at bestaate et saadant Raaprodukt som Is med en Afgift af 10 pCt., naar man kan rette det. Det forekommer mig derfor fuldkommen betimeligt, at en saadan Toldforandring søges gennemført alene for sig, og at man søger at hjælpe paa dette enkelte Forhold. Jeg tror for Resten, at man med nogen Føie kan sige, at naar man nu ser, hvorledes Forholdene her have udviklet sig siden 1863, da den sidste Toldrevision blev gennemført, viser det sig, hvor uhensigtsmæssigt det er at lade en saadan Reform ligge uigennemført saa længe og lade være at arbejde paa den. Nu for Dieblisset bryder man sig jo ikke om den; der er ikke Noget, der rører en Finger for at faae den gennemført. Dette forekommer mig viser sig overordentlig uhensigtsmæssigt. Var man i 1863 gaaet ud fra, at Is kunde komme til at spille en Rolle, saaledes som den nu gjør, og indbringe i Statskassen flere Hundrede Tusinder, at den vilde forlange en Udgift af Befolkningen af flere Millioner Rigsdaler om Aaret, havde man dog vist gjort den toldfri. Dette kan dog meget let

afhjælpes, thi om en 3—4 Dage kan denne lille Lov være gennemført, hvis den kan passere Rigsdagen uden Udvalgsbehandling. Der er nemlig efter min Mening ikke Noget at undersøge i et Udvalg, thi de 1½ Vinie, Lovforslaget bestaar af, ere saa klare og tydelige, at Enhver maa kunne danne sig en Mening derom.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Sorup: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til Finantsudvalget.

Jørgensen: Jeg har allerede tidligere tilladt mig at gjøre denne Bemærkning, men jeg skal dog gjentage, at det forekommer mig, der ikke er mindste Grund til at henvise dette Lovforslag til noget som helst Udvalg. Vil man have det fremmet, foreligger det jo saaledes, at man let vil kunne stille Ændringsforslag, hvis man vil det. Jeg skal derfor stemme mod Udvalg.

D. Christensen: Jeg vilde gjerne støtte den ærede sidste Taler i denne Sag, naar jeg blot vidste, hvorledes den høitærede Conseilspræsident kunde faae et Bederlag for de Statsindtægter, som derved gaa tabte. Jeg frygter nemlig for, at hvis det gaar igjennem, ville vi kunne lide et saadant Skaar i Statskassens Indtægter, at flere af de meget vigtige og nødvendige Foranstaltninger, som kunne komme frem, og som der føles meget stor Trang til, ikke ville kunne gennemføres. Jeg tror ellers i det Hele, at den ærede sidste Talers Udtalelser vare meget vel begrundede. Jeg tror, at raa Is spiller en saa stor Rolle nu i mange Retninger, som man slet ikke har tænkt paa før, at det virkelig er et meget stort Savn, hvis dette Forslag ikke gaar igjennem; men jeg forudsætter som givet, at vi ere enige om, at der er en stor Mængde andre Reformers, hvorom vi kunne sige det Samme. Jeg vil altsaa følge det ærede Medlem, naar han blot kan give mig Visshed for, at der kan stiftes et Bederlag for det derved forarsagede Tab, thi ellers kunde det hælde sig, at mange vigtige Foranstaltninger kunde lide derunder.

Finantsministeren (Gjtrup): Jeg skal selvfølgelig ikke udtale mig hverken for eller